

Prof. zw. dr hab. Ludwik Sitowski (1880-1947)

Rektor Uniwersytetu Poznańskiego w latach 1925-1926

Urodził się 29 marca 1880 roku w Starym Sączu.

W latach 1902-1906 studiował na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego.

20 grudnia 1907 roku uzyskał stopień doktora filozofii na podstawie rozprawy pt. „Spostrzeżenia biologiczne nad molowcami (*Tineolabiselliella* (Hummel), Lep., Tineidae)”.

Od grudnia 1907 do 31 sierpnia 1909 był zastępcą nauczyciela w filii Gimnazjum św. Jacka w Krakowie. Do 1912 roku uczył biologii w prywatnym liceum żeńskim H. Kaplińskiej.

1 października 1909 roku rozpoczął pracę asystenta w Zakładzie Zoologii i Zakładzie Anatomii Porównawczej Uniwersytetu Jagiellońskiego. W październiku 1916 roku zorganizował przy Zakładzie Zoologii Stację Doświadczalną do badania szkodników zwierzęcych na roślinach i kierował nią do roku 1919. Opracował biologiczne metody zwalczania klęski w rolnictwie spowodowanej przez chrabąszcza majowego i motyla paprocha cetyniaka na Podkarpaciu w Puszczy Niepołomickiej i Sandomierskiej.

19 lipca 1919 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie pracy pt. „Badania szkodników leśnych w niżu sandomierskim”.

1 października 1919 roku został mianowany profesorem nadzwyczajnym Uniwersytetu Poznańskiego i powołany na Katedrę Zoologii Ogólnej i Entomologii Stosowanej na Wydziale Rolniczo-Leśnym tej uczelni. W latach 1920-1921 wykładał dodatkowo na zorganizowanych na wydziale Państwowych Kursach Ogrodnictwa.

W październiku 1921 roku został mianowany profesorem zwyczajnym.

Od 1 lutego do 30 września 1921 roku pełnił funkcję dziekana Wydziału Rolno-Leśnego UP. W roku akademickim 1922-1923 był prorektorem UP, a w latach 1925-1926 rektorem.

Należał do grona inicjatorów ustanowienia prawnej ochrony obszaru przełomu Dunajca w 1922 roku. Współpracował z Państwową Radą Ochrony Przyrody jako główny ekspert w sprawie utworzenia Pienińskiego Parku Narodowego. W 1930 roku założył przy Zakładzie Zoologii i Entomologii UP Stację Ornitologiczną, w której prowadzono obserwacje wędrówek ptaków i ich obrączkowanie oraz wymieniano informacje z podobnymi stacjami w Czechosłowacji, Francji i Niemczech.

W latach 1934-1939 prowadził wykłady i ćwiczenia z pszczelarstwa oraz ochrony lasów dla studentów rolnictwa i leśnictwa.

Okres II wojny światowej spędził w rodzinnej posiadłości w Krościenku nad Dunajcem. Utrzymywał się z wykonywania analiz laboratoryjnych i sprzedaży drewna z lasów należących do majątku jego żony (tereny dzisiejszego Pienińskiego Parku Narodowego). Przez cały okres okupacji gromadził zbiory faunistyczne, porządkował przedwojenne obiekty muzealne Parku Narodowego, prowadził obserwacje ornitologiczne i teriologiczne. W połowie 1944 roku gościł w Krościenku prof. Rudolfa Weigla. W prowizorycznym laboratorium hodowali zwierzęta doświadczalne do badań nad dudem plamistym.

W marcu 1945 roku wrócił do Poznania i rozpoczął odbudowę zniszczonego Zakładu Zoologii i Entomologii. Mimo przekroczenia wieku emerytalnego nadal wykładał. W latach 1946-1947 dodatkowo prowadził zajęcia z biologii ogólnej dla studentów Studium Stomatologicznego UP.

Jego zainteresowania naukowe obejmowały entomologię i fizjologię owadów, zoogeografię Pienin i pszczelarstwo. Był prekursorem metody biologicznego zwalczania owadów szkodników. Zajmował się faunistyką, systematyką, parazytologią świata zwierzęcego, ochroną przyrody oraz zagadnieniami ochrony lasów przed szkodnikami zwierzęcymi.

Był członkiem m.in. Komisji Fizjograficznej PAU (od 1908), Komisji Matematyczno-Przyrodniczej PTPN (od 1920), Polskiego Związku Entomologicznego (od 1927), Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. M. Kopernika, Polskiego Związku Łowieckiego oraz członkiem honorowym Koła Rolników Studentów Uniwersytetu Poznańskiego.

Zmarł 20 listopada 1947 roku w Poznaniu. Został pochowany na cmentarzu św. Jana Vianneya.

Na podstawie: Andrzej Dzieczkowski, *Ludwik Sitowski*, w: *Poczet rektorów Almae Matris Posnaniensis*, red. T. Schramm, Poznań 2016; *Wielkopolski słownik biograficzny*, Warszawa-Poznań 1981